

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

Zasněžené pohledy na půvabná stavení v Trnávkách vybízejí k zimním procházkám. (foto: Bořek Žižlavský)

Vážení spoluobčané,

rok 2004 se nachýlil ke konci své vlády a my opět stojíme alespoň před částečnou rekapitulací uplynulého období. Rok 2004 byl rokem přestupným, o takových se říká, že jsou to léta provázená napětím a mnoha změnami. Zda tak tomu bylo ve Vašich osobních životech ponechávám na Vašem hodnocení. Pokud se týká práce na radnici docela souhlasím s citovanou pranostikou. Loňský rok byl nejen rokem příprav, ale také některých realizací.

Dá se říci, že skončila etapa plošného budování sítí a byly zahájeny stavební rekonstrukce, které přispějí ke zlepšení estetiky a funkčnosti objektů. K takovým můžeme zařadit rekonstrukci kina a restaurace U Páva. Celá budova prošla nákladnou modernizací od podlahy až po střešku nákladem 6 035 010,– Kč. Nový sál, který vznikl v prostorách původního uzavřeného kina, slouží nejenom pro společenské akce, ale zároveň rozšiřuje stravovací kapacitu restaurace.

Novou střechu dostal v jarních měsících roku 2004 obecní úřad. Plochá střecha byla nejenom nevzhledná, ale také na hranici životnosti. Vzhledem ke statickým poruchám budovy jsme nemohli zamýšlet na využití podkroví a bylo nutno střechu provést z lehké ocelové konstrukce systému Lindab. Rekonstrukce přišla obec na 1 515 607,– Kč.

Pýchou našich hasičů se stalo nové vozidlo, CAS-24 RENAULT MIDLUM, které jsme jim slavnostně předali v měsíci květnu. Pořizovací cena vozidla činí 5 686 400,– Kč.

Rozpočet roku 2005 rada obce v současné době připravuje. V návaznosti na opravu kanalizace v ulici Komenského, kterou budou v roce 2005 provádět Slovácké vodárny a kanalizace, a.s. hodláme odstranit celou betonovou konstrukci vozovky a nahradit ji novým živčným povrchem. V základní škole chceme vyměnit střešní krytinu a části krovu na historické budově. Ve spolupráci s obcí Soblahov, ze Slovenské republiky připravujeme společný projekt financovaný z fondu EU INTERREG na vybudování MUZEA PODHRADÍ v bývalých panských mlatech.

*Vážení spoluobčané,
děkuji Vám za přízeň v minulém období,
těším se na spolupráci v roce nastávajícím.*

Přeji Vám ze srdce pohodu a spokojenost, dostatek zdraví a lidského štěstí a také prosperitu Vám a Vaším nejbližším.

*Ing. Jiří Černý
starosta*

Buchlovice, 1. ledna 2005

Usnesení z 9. zasedání Zastupitelstva obce 7. 12. 2004

Zastupitelstvo obce schvaluje ve smyslu zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích

dle § 84, odst. 2, písm. t)
Smlouvu o nájmu a provozování plynárenských zařízení mezi Obcí Buchlovice a Jihomoravskou plynárenskou a.s., Plynárenská 499/1, 657 02 Brno

dle § 85, písm. a)
směnu pozemků p.č. 2327/1 o výměře 34 m² ve vlastnictví obce Buchlovice za pozemek p.č. 2315/7 o výměře 74 m² ve vlastnictví Města Uherský Ostroh,

dle § 84, odst. 2, písm. i)
změnu Obecně závazné vyhlášky obce Buchlovice č. 06/2001 o nakládání s komunálním odpadem na území obce takto:
čl. VIII, odst. 2 – ruší se stávající text a nahrazuje se tímto zněním: v rekreační oblasti Smradávka do kontejnerů o objemu 1.100 litrů, které jsou umístěny v počtu minimálně 5 kusů při místní komunikaci.

dle § 84, odst. 2, písm. c)
změny rozpočtu obce Buchlovice na rok 2004 (v tis Kč)
kapitola Odvětvové a oborové programy
- budova čp. 5 - demolice
- rozpočet 300
- upravený rozpočet 39
kapitola Kino
- rozpočet 3.770
- upravený rozpočet 6.035
kapitola Vnitřní obchod a turizmus
projekt Smradávka
- rozpočet 540
upravený rozpočet 0
Opravy ATC
- rozpočet 200
- upravený rozpočet 594

kapitola Odvádění odpadní vod
ČOV

- rozpočet 200
- upravený rozpočet 55
Kanalizace Chrástě
- rozpočet 1.100
- upravený rozpočet 1.334
Kanalizace K Mazánku
- rozpočet 300
- upravený rozpočet 476

Kapitola Činnost místní správy
Nákup služebního vozidla
- rozpočet 350
- upravený rozpočet 0
Kapitola Záležitosti pozemních komunikací
- Zpevnění polní komunikace Chrástě
- rozpočet 0
- upravený rozpočet 207

Celkem
- rozpočet 6.760
- upravený rozpočet 8.740

dle § 85, písm. j) - půjčky z Fondu rozvoje bydlení v Buchlovicích
Doplnění „Pravidel pro poskytování nízkoúročených úvěrů vlastníkům bytového fondu v obci Buchlovice“ takto:
V článku 3. Další podmínky společné pro oba výše uvedené typy žadatelů o úvěr

V případě, že žadatel, který získal nízkoúročený úvěr do schválené hranice 300.000,- Kč a není schopen jej zcela dočerpat, možnost převedení na osobu, která již má schválen úvěr, ale v nižší hranici tak , že celková suma nedosáhne hranice 300.000,- Kč bez výběru

V případě, že žadatel, který získal nízkoúročený úvěr do schválené hranice 300.000,- Kč a není schopen jej zcela dočerpat, možnost převedení

na osobu, která nečerpala úvěr ze SFRB, ale byla evidována jako nevyřízená, bez výběru

a dále schvaluje
Dodatkem č.2 ke Smlouvě o půjčce z FRB č. 1 ze dne 20.09.2002 navýšení půjčky o 50.000,- Kč manželům Oldřichu a Ludmile Zámečníkovým, Buchlovice čp. 620

Dodatkem č.1 ke Smlouvě o půjčce z FRB č. 5 ze dne 03.02.2003 navýšení půjčky o 50.000,- Kč manželům Marii a Rostislavu Výstupovým, Buchlovice čp. 128

Dodatkem č.1 ke Smlouvě o půjčce z FRB č.10 navýšení půjčky o 60.000,- Kč , finanční půjčku ve výši 260.000,- Kč manželům Jiřímu a Miroslavě Dvořákovým, Buchlovice čp.807

Dodatkem č. 2 ke Smlouvě o půjčce z FRB č.14 snižuje poskytnutou finanční půjčku ve

výši 60.000,- Kč o 8054,- Kč na půjčku ve výši 51946,- Kč manželům Ing. Miloslavu a Mileně Maňáskovým, Buchlovice 666

Smlouvou č. 15 z 22.9.2003 poskytnout finanční půjčku ve výši 100.000,- Kč manželům Miroslavu Talašovi a Zdeňce Talašové, Buchlovice čp. 300

Dodatkem č.1 ke Smlouvě o půjčce z FRB č. 33 ze dne 11.6.2004 navýšení půjčky o 8054,- Kč na 83525,- Kč paní Jaroslavě Gregorové, Buchlovice 407

Zastupitelstvo obce bere na vědomí

kontrolu úkolů z minulého zasedání Zastupitelstva obce Buchlovice č.08/2003 ze dne 21. 09. 2004

Petici za výstavbu protihlukové bariéry občanů místní části Lhotka přilehlé k silnici I/50

knihovna informuje

Ukázky z nových knih:

Doris Somer: LEXIKON REIKI – Příručka ke všem otázkám při použití léčivé energie Reiki

Reiki je japonské označení pro universální, vším pronikající životní a světelnou energii. Touto přirozenou metodou léčení jsou pro svůj celostní účinek a jednoduchost použití nadšeny miliony lidí v celém světě. Jedinečný katalog otázek, který je seřazen heslovitě podle abecedy, umožňuje rychle a důvěrně dostat odpovědi na každou otázku, vztahující se k Reiki, a to úplnému začátečníkovi i zkušenému léčiteli. Mnohostranné možnosti použití Reiki, postup terapií a také význam Reiki v průběhu celého dne, to vše zpracovala autorka Doris Sommer ve srozumitelné a přehledné podobě. Reiki – lexikon nabízí rozsáhlé zobrazení všech použitelných možností při práci s léčivou energií, kde všechno o Reiki je seřazeno od A do Z. Vedle praktického návodu může být lexikon i účinnou poradenskou příručkou pro použití Reiki v těžkých životních situacích. Strach, vztahy, deprese, dalkové Reiki, porod, peníze, vypadávaní vlasů, výsledky léčení, řešení konfliktů, bolesti, popáleniny nebo podpora – autorka léta sbírala otázky svých žáků k nejrůznějším tématům, aby na ně podrobně odpověděla. A tak vzniklo dílo, které nabízí jistě ucelenou informaci pro každého. Doris Sommer je učitelkou – mistrní Reiki, disponuje i vzděláním v klasické homeopatii, kineziologii a dalších alternativních léčitelských metodách. Aby povzbudila co nejvíce lidí k samoléčbě pomocí Reiki, pořádá autorka semináře a předává své vědomosti dalším.

Gaby Haagová: Jak si porozumíme s rostlinami?

Rostliny vládnu silami, jež nám mohou uzdravit tělo a dát naší duši rovnováhu. I Když budeme rostlinám věnovat maximální péči, nikdy jim nedáme nic, co bychom od nich už milionkrát nedostali.

Zvlášť cenné jsou stromy. Na stromy stále ještě hledíme převážně jako na zdroj dřeva, často však je kácíme i jen proto, že nám stíní nebo že na podzim shazují listí a my je musíme odklízet. Abychom nahradili „výkon“ buku s korunou o 2700 krychlových metrech, museli bychom vysadit 2700 mladých buků. Lidé vděčí za veškerou svou existenci práci rostlin. Příroda dává vše, co potřebujeme k životu. Rostliny také znají recepty na naše zdraví. Neexistuje snad nemoc, na niž by nebyla nějaká bylina. Současné výzkumy potvrdily poznatky ze starověku, že i zelenina a ovoce obsahují léčivé látky. Známe bezpočet léčivých bylin a nevíme, kolik léčivých prostředků se ještě skrývá v pralesních rostlinách. Mnohé léky pocházejí původně z rostlinných látek: např. aspirin z vrbové kůry, digitalis z náprstníku a chinin z chininovníku. Není tomu tak dávno, kdy se zjistilo, že rostliny nám nemusí pomáhat jen obsahovými látkami, ale i svými vibračními poli. Každá nemoc spočívá v nerovnováze vibrací, již lze léčit odpovídající vibrací. Na tomto základě vyvinul Edward Bach v roce 1930 květovou terapii.

Walter Lúbeck: GUARANA – Elixír dlouhověkosti

Guarana ke zvýšení kvality života, při únavě a bolestech hlavy, pro zlepšení koncentrace a výkonnosti a ke snížení pocitů hladu. Proti stresu, k posílení krevního oběhu a spálení přebytečného tuku.

Theodor von Martius, německý botanik, byl v 17. století snad prvním vědcem, který prozkoumal guaranová semena. Izoloval z nich hořkou bílou krystalickou substanci, která působila pozoruhodně na lidskou látkovou výměnu a proti únavě. Tuto látku nazval guaranin, podle rostliny, z níž ji získal. Později bylo objeveno, že je guaranin chemicky identický s kofeinem. Objeviteli blahodárných účinků guarany jsou Indiáni z oblasti Maués.

Jeden jezuitský misionář poskytl písemnou zprávu o guaraně, kde nadšeně popisoval původní obyvatele jako nejzdravější a nejvitálnější kmen v Jižní Americe.

Z guarany lze připravit velmi chutné nápoje. Mauéští Saterové neznali využití guarany pouze v podobě pasty nebo sušené hmoty, připravovali z guaranového prášku také s přidáním horké vody chutný nápoj, oblíbený guaranový čaj. Jako na Západě káva je podáván u Indiánů žijících kolem malého města Maués tradičně jako nápoj k snídani.

Další nové knihy:

J. Vencálek – Zlínský kraj – Genius loci
Z. Frýbová – Dvě dámy v tísní
M. Váňová – Sestra a sestřička
Z. Beráková – Plný pohár vína
Z. Francková - Trampoty s láskou
I. Brandejsová – Láska je fata morgána
M. Fieber – Smrt v zákulisí
B. Ježková – Zrcadlo s vílou a laněmi
J. Bauer – Tajnosti moravských hradů a zámků
Ch. Link – Temné Tajemství rodu Černínů

J. Lenková – Tajemná města Olomouc
I. Obermannová – Matky to chtěj taky
Galerie génů – 200 osobností kultury 20. století
Z. Kárník – Bílá ruka a poklad hradu Handštejna
J. Wilsonová – LOLA ROSE
Lindgrenová – Karkulín je nejlepší
M. Heinstová – Moje první kniha o číslech
Z. Svěrák aj. Uhlíř – Když se zamiluje kůň
V. Čtvrtek – Vodník Čepeček
A. Rákay – Pohádky z hor

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

V knihovně můžete nyní shlédnout výstavku fotografií autora Bořka Žižlavského:
Zimní Buchlovice, hrad Buchlov a okolí

O výměnách osobních dokladů

Nejdůležitější změny zákona 328/1999 Sb., o občanských průkazech, cestovních dokladech, které platí od 1.1.2005

Dle nařízení vlády ze dne 16.11.2004 jsou povinni státní občané České republiky provést výměnu občanských průkazů bez strojově čitelných údajů, /růžových OP/ vydaných:

- do 31. prosince 1994, za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31. prosince 2005. Žádost o vydání občanského průkazu občan předloží nejpozději do 30. listopadu 2005

- od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1996, za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31. prosince 2006. Žádost o vydání občanského průkazu občan předloží nejpozději do 30. listopadu 2006

- od 1. ledna 1997 do 31. prosince 1998, za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31. prosince 2007. Žádost o vydání občanského průkazu občan předloží nejpozději do 31. prosince 2007

- od 1. ledna 1999 do 31. prosince 2003, za občanské průkazy se strojově čitelnými údaji nejpozději do 31. prosince 2008. Žádost o vydání občanského průkazu občan předloží nejpozději do 30. listopadu 2008.

§ 14 odst.1 písm.c/

Občan je povinen požádat o vydání nového občanského průkazu do 15 pracovních dnů po dni, ve kterém došlo ke skončení platnosti občanského průkazu.

Nově přibýlo:

- po obdržení právní moci rozhodnutí soudu

o rozvodu manželství

- po obdržení úmrtního listu manžela
- po nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo změněno jméno, popř. jména, příjmení, nebo bylo přiděleno nové rodné číslo

Občan, který žádá o vydání cestovního dokladu, je povinen předložit vyplněnou žádost.

Při vydání prvního cestovního pasu je občan povinen prokázat státní občanství České republiky, (občanským průkazem, osvědčením nebo potvrzením o státním občanství ČR).

Osvědčení o státním občanství ČR vydává krajský úřad dle trvalého pobytu žadatele (v našem případě KÚ ZK ve Zlíně). Je možno prostřednictvím matriky žádost o vydání osvědčení o státním občanství ČR odeslat.

Anna Lukeščíková, matrikářka

Vážení spoluobčané,

v letošní Tříkrálové sbírce, která proběhla v Buchlovicích v sobotu 8. ledna 2005 bylo vybráno v sedmi skupinkách koledníků celkem 60 352,- Kč a 1,36 €.

Všem Vám, kteří jste přispěli i organizátorům a aktérům sbírky srdečné poděkování.

Navštívil nás Mikuláš

To byl předvánoční čas. Na začátku loňského prosince navštívil Mikuláš s čertovskou družinou žáčky 1. stupně ZŠ. A tak každý dostal podle zásluh pochvalu, pokárání, ovoce, uhlí...

Nezapomněli jsme ani na pracovníky OÚ a naše občany v DD. Za doprovodu čertovských a předvánočních písniček jsme určité všechny aspoň trochu potěšili.

žáci 9. A a 9. B třídy

Paní vychovatelka se loučila

V pátek 17. prosince loňského roku se paní vychovatelka Oldřiška Švanygová loučila se svou činnou službou ve školství. Za její celoživotní práci jsme jí připravili dárek: osobní blahopřání současných, ale i bývalých družinářů. Členové folkové skupiny při ZŠ Buchlovice paní vychovatelce zahráli a zazpívali.

Co popřát Olince do dalších let? Šťěstí, zdraví, hodně optimismu a úsměv na tváři. Bude vždy vítána ve škole a hlavně ve své školní družině.
Za vychovatelky ŠD Jarmila Ryšková

Všem přítomným zahráli členové folkové skupiny při ZŠ

K přání se připojili žáci navštěvující školní družinu v současnosti (foto: Martin Žižlavský)

Otevřený dopis

Olinko, dovol, abych Ti jménem svým i jménem bývalých spolupracovníků ZŠ Buchlovice upřímně poděkovala za Tvou zodpovědnou, obětavou a nezištnou spolupráci s námi ve prospěch dětí. Obrovský kus svého života jsi věnovala těm nejmenším, ale i velkým žákům, škole, společnosti...
Děkujeme a přejeme Ti hodně zdraví i štěstí v další etapě Tvého života.

Za bývalé kolegyně – učitelky Jitka Bartošková

Tříkrálová sbírka 2004 a její rozdělení

Vykoledováno v České republice	44.980.670,00 Kč
- z toho v Arcidiecézní charitě Olomouc	13.173.278,90 Kč
- z toho v děkanátu Uherské Hradiště	1.313.335,50 Kč

Využití Tříkrálové sbírky 2004 v uherskohradištském děkanátu
/podle stanoveného klíče Sdružení Česká katolická charita/

Celkový výnos děkanátu	Určeno Oblastní charitě UH	Humanitární pomoc doma i v zahraničí	Krizový a nouz. fond ACHO	Soc. pomoc projektům ACHO	Režie TKS 2004 v ČR	Koordinace činnosti S ČKCH
1.313.335,5	761.734,59	131.333,60	91.933,52	197.000,40	65.666,70	65.666,70
	58 %	10 %	5 % + 2 %	15 %	5 %	5 %

AD 1) Oblastní charita Uherské Hradiště

Podpora činnosti Denního centra sv. Ludmily	92.000,- Kč
Podpora činnosti Střediska humanitární pomoci	31.000,- Kč
Podpora činnosti Chráněné dílny	400.000,- Kč
Přímá pomoc občanům v regionu	170.000,- Kč
Podpora činnosti Charitní pečovatelské služby	68.734,59 Kč
Celkem použito	761.734,59 Kč

AD 2) Humanitární pomoc doma i v zahraničí

Ukrajina, Čečensko, Bělorusko, Arménie, Indie, Afrika, Slovensko, Litovel	
Celkem	131.333,60 Kč

AD 3) Krizový a nouzový fond ACHO

Celkem použito	91.933,52 Kč
ACHO k 24. 11. 2004 zatím obdržela dvě žádosti do Nouzového fondu. Obě na pomoc rodinám s více dětmi, které jsou ve vážné existenční nouzi. Jedna žádost je schválena v částce pomoci až do limitu 300 000 Kč (zatím nerozhodnuta přesná suma, protože na řešení situace participuje několik subjektů). Druhý případ je ve fázi doplňkového sociálního šetření, tak aby se potvrdil skutečný stav věci. Dále ACHO v nejbližších dnech obdrží jednu žádost do Krizového fondu na pomoc jedné z Charit Olomoucké arcidiecéze, která se dostala do vážné existenční krize.	

AD 4) Pomoc sociálním projektům ACHO

Koordinační činnost projektového a ekonomického oddělení a náklady na vývoj programu Wincarol – sloužící domácí péči.	197.000,40 Kč
---	---------------

AD 5) S ČKCH Praha

Propagace (plakáty, složenky, televizní a rozhlasové spoty... TKS 2004)	65.666,70 Kč
Koordinace a realizace humanitární činnosti v rámci ČR a v zahraničí	65.666,70 Kč

V Uh. Hradišti dne 23. 11. 2004

Ing. Jiří Jakeš, v.r., ředitel

Ohlédnutí za loňským Mikulášem

Každé mikulášské obchůzce předchází dokonalá příprava, výběr oblečení, působivé naličení. A to proto, aby výsledek vypadal co nejvěrněji. A jak se to podařilo této mikulášsko-čertovské skupince, procházející naši obec v loňském prosinci, posuďte sami.
(foto: -bž-)

Vánoční jarmark Folklórního studia

19. prosince 2004

Foto: V. Kořínek a O. Stránský

Vánoce u Berchtoldů v roce 2004 připravili

pracovníci zámku

Foto: Oldřich Stránský

Vánoční vystoupení Folklórního studia

Foto: Oldřich Stránský

Vzpomínka na jednu buchlovickou pověst

Před 60–70 lety byla dětem jejich prarodiči vyprávěna v Buchlovicích „pověst“, ve které se dovídaly něco o původu názvů obcí kolem Buchlovic. Obsahovala informace o tom, jak na hradě Buchlově chovali páni psy. Jednou jim jeden utekl a nebal k nalezení. Byla vypsána odměna za jeho objevení, lidem přikázáno, aby ho začali hledat. V Buchlovicích začali hledat a bouchali do všeho možného, aby ho vyplašili a našli. Marně. Pes z hradu utíkal okolními lesy směrem na Břestek. Dlouho se skrýval v chábí (Chabaně), pak vběhl do vsi, lidé ho uviděli a začali na něj křičet – břeskat a odtud dostala ves název Břestek. Chycen nebyl a utíkal směrem k obci Tupesy, byl také zpozorován a vesničané na něj ukazovali a říkali – tu je pes, tu pes, tu pesy a jméno vesnice bylo na světě. Pak vběhl do Zlechova, kde na něj byli zlí, zle se k němu chovali, proto dostala ves nynější jméno. Záhadně se při dalším útěku vyhnul Boršicím, až se objevil v Tučapech. Lidé na něj ukazovali a volali – tu čapí, tu čapí. Pes byl dlouhým během unaven, byl chycen a odevzdán na Buchlov. Kromě odměny jim i dnes patří jméno obce Tučapy.

A nyní si srovnáme pověst se skutečností. Jaký vlastně je původ místních jmen, o kterých se tam vypráví? Laskavý čtenář sám posoudí, lze-li najít některé podobnosti v obou výkladech (lidovém a literárním).

Buchlovice

Toto místní jméno vzniklo příponou –ice z osobního jména Buchla, to znamená, že šlo o ves lidí Buchlových. Osobní jméno Buchla má základ z tehdy rozšířené domácké zkratky osobního jména Budivoj, Budimír – Buch + přípona –la.

Břestek

Místní jméno je zdobnělina k Břest (tak se jmenuje obec na Kroměřížsku). Obě místa jsou pojmenována podle staročeského slova břest neboli jilm. Krásný strom, který roste zejména ve vlhčích místech. Místní část Břestku Chabaně vznikla z názvu cháb = haluz s listím. Chábí = roští, živé haluzi s listím. Bylo to zanedbané místo.

Tupesy

Mají nejasný původ. Hovorově jsou zvány Tupese. Místní jméno vzniklo asi z některého staršího místního jména Tupic = Tupice a to z osobního jména Tup, které má původ asi ve slově tupý. Tupesy pak z tohoto místního jména (Tupice) vznikly nářeční změnou souhlásky c v s. Pro zajímavost uvedme, že i v Čechách jsou dvě obce tohoto jména (u Netolic a u Přelouče).

(K výkladu bylo použito informací z knihy Místní jména na Moravě a ve Slezsku autorů Hosáka a Šrámka.)

Zlechov

Vznikl z osobního jména Zlech příponou –ov (přivlastňovací přípona. Zlech je domácká podoba osobního jména Zlý (čili zlý, špatný) a z toho pak osobní jméno Zlech. Podobně lze vysvětlit i vznik místních jmen odvozených od stejného základu – např. Zlín. Na Moravě byla ještě jedna ves, která nesla jméno Zlechov, ale ta zanikla u Týna nad Bečvou (blízko Lipníka).

Tučapy

Místní jméno vzniklo z označení lidí, kteří tu čapí, kteří sem přišli odjinud a usídlili se tu (založili ves). Tu = zde + čap = čapnout, sednout, usadit se. Čap má stejný význam jako sed nebo pad. Tak jsou vedle sebe místní jména Tupesy, Tuklesy (3× v Čechách) i Tupadly (3× v Čechách). Tučapy mají nebo měly jmenovce na Moravě (u Holešova, u Olomouce, u Vyškova) i v Čechách (u Českých Budějovic, u Pardubic). Místa s tímto označením mají ležet v nižších místech než okolní terén, ale Tučapy nad Boršicemi jsou asi výjimkou.

Z historie mateřské školy

14. prosince minulého roku uplynulo 31 let od otevření mateřské školy v Buchlovicích. Na svou dobu to byla moderní budova se dvěma třídami a sociálním zařízením, tělocvičnou, jídelnou a vlastní kuchyní pro přípravu svačinek a obědů. Vybudována byla v akci Z a její výstavba trvala dva roky. Hlavním organizátorem celé akce byl tehdejší předseda Místního národního výboru Buchlovice, pan Jaroslav Kočenda, který zajišťoval materiál a také sám prováděl některé odborné práce. Velkou zásluhu na její výstavbě měli buchlovičtí občané, ale také rodiče malých školáčků.

Do nové dvoutřídní mateřské školy nastoupilo 65 dětí a v letech 1974–75 byla otevřena další třída. Nejvíce dětí, které kdy mateřskou školu navštěvovaly, přicházelo v letech 1979–80, a to 115. Nejmenší děti bylo v loňském školním roce 2003–2004, celkem 58. A tak, téměř po třiceti letech, byla jedna třída uzavřena.

Za ta léta se v mateřské škole vystříдалo mnoho správních zaměstnanců, i učitelek a také ředitelek. Rovněž budova školky dožila mnohých změn. Byla na ní provedena řada oprav a úprav. Jednou z největších akcí byla její plynofikace, oprava sklepa či položení nové střechy. Vše za výrazné podpory obce. Také ve výchovně-vzdělávací práci dětí došlo ke změnám. Před rokem 1989 byly děti vedeny podle různých programů, z nichž byl nejvýraznější Program výchovné práce. Jednalo se o program, který striktně určoval, jak děti vzdělávat a vychovávat. Režim dne byl časově rozpracován na minuty. Naštěstí je dnes situace jiná. Do školky se zavádí nový Rámcový program pro předškolní vzdělávání, podle kterého není výchova a vzdělávání dětí tak svázaná jako dříve.

Tradice mateřské školy v naší obci je však delší, než uvádíme. Již 1. ledna 1917 byla otevřena soukromá školka, která byla povolena výnosem bývalé c.k. Zemské školní rady v Brně. Vyržovatelkou školky byla zdejší velkostatkárka Ferdinanda Berchtoldová, která propůjčila k tomuto účelu panskou budovu čp. 10. Vyržovatelka ustanovovala i pěstounky z řad řádových sester.

Dnem 1. září 1948 nabyl účinnosti zákon o základní úpravě jednotného školství, jímž se všechny soukromé školy přeměňují na školy státní. Tak došlo také k přeměně místní mateřské školy na školu státní. Správou byla přidělena národní škole, kde byl ředitelem Julius Jelínek. Řádové sestry byly odvolány a na jejich místo nastoupila učitelka Hermína Dvořáčková z Buchlovic, po otevření druhého oddělení pak učitelka Marie Bezchlebová ze Bzence.

Mateřská škola v Buchlovicích na začátku 70. let na fotografii MUDr. Josefa Macenauera

Již v této době musela mít učitelka patriční vzdělání pro výkon svého povolání. Po ukončení obecné a měšťanské školy absolvovala tři ročníky odborné školy pro ženská povolání v Uh. Hradišti. Potom absolvovala kurz pro učitelky mateřských škol na Pedagogické fakultě v Brně. Po ukončení kurzu hospitovala několik měsíců v mateřské škole a poté byla ustanovena okresním školským výborem jako výpomocná učitelka a po zkoušce učitelské způsobilosti byla jmenována učitelkou – čekatelkou. Učitelkou mateřské školy se stala až po delší praxi. Dnes mají učitelky středoškolské vzdělání, ale jak se nyní ukazuje, do budoucna to stačit nebude.

Od 1. dubna 1950 se mateřská škola osamostatnila a měla svou vlastní ředitelku. Školka byla umístěna ve starém rodinném domku, ve kterém se muselo stále něco opravovat a který se stal po čase nevyhovující. I v současnosti má školka neustále co vylepšovat, aby se zde malí školáčky cítili dobře a spokojeně. Doufáme, že tradice předškolního vzdělávání v naší obci nezanikne a bude existovat i v budoucnu. - MŠ Buchlovice -

Z kraja pod Buchlovem (1. část)

Anežka Hutková

Vážení čtenáři, počínaje lednovým číslem našeho zpravodaje, budeme Vám v každém jeho čísle, po celý rok, nabízet na pokračování pravděpodobně nedokončený román naší někdejší spoluobčanky, paní Anežky Hutkové, který nazvala Z kraja pod Buchlovem. V první řadě je to povídání o životě našich předků, kterým se prolínají nejenom těžká práce, lidové zvyky, veselé příběhy, osudy některých Buchlovjanů, ale i životní moudro, kterým paní Hutková bezesporu oplývala a se kterým jste se už měli možnost na stránkách zpravodaje setkat. Vzpomínáte na její uveřejněné verše, na Buchlovskou vánoční mši i na příspěvky jejího syna, pana Antonína Hutky i verše jeho sestry, paní Milady Hutkové?

Ke každému dílu, na dokreslení, vždycky připojíme některé ze starých fotografií z naší obce, které vybíráme z bohatého archivu Spolku podporovatelů historie Buchlovic.

Přejeme Vám příjemné počení. (bž)

Strýc Josef a jeho synovec Ludvíček byli od sebe daleko rokama, ale oba se narodili v malý, v tý samý dochovaný chalupce, kerá se krčila k zemi na nevelikým travnatým kopečku, jak hříbek s bělavý stupků a nahnědlý hlavičku k zelenému mechu. A tady oba vyrůstli v tvrdý kamenitý zemi, jak dvě chudobky u cesty, keré třeba že taky zviňají hlavičky ke slůnečku, jak všecy ostatní kvítka, přeca o ně co chvíli někdo tvrdým botem zavádí, lebo jich aji přišlápne k zemi. Ale přesto se přece těšili ze života v tým svojím nebohatým, ale pohádkově pěkným kraji, s jeho památným hradem a zámekem a jeho zeleným věncem hór, od kerýho vlály pestrobarevné pantle políček, okrášlené ešče voničkama z jara líbezne kvetících a v podzimu, jak vánoční stroměčky všelijakým ovocem ověšaných stromů. Měli rádi aji jeho bodré strýce a tetky a jejich starodávné zvyky a mravy, jejich nebohatý, ale barevně pěkně zladěný a čistúčký kraj, pěkně

Pohled do Masarykovy ulice v šedesátých letech 20. století (foto: archiv SPHB)

lidové a vlastenecké písně, kerých tenkrát nečitáných umělo každé děcko a zpívaly se při každý příležitosti a v každý chalupě.

Tož, to by snád bylo všecno pěkné, kdyby ty tetky sudičky, co dávaly tenkrát děckám při narození do kolíbek všelijaké dary, byly ty naše dva chlapce lepší obdarovaly. V jednom starším přísloví se vypráví, že kemu Pánbů, temu aji svatí, ale kemu čerti, temu aji kati. Ono v tech starých příslovích bývalo moc pravdy, že temu tak nejak bylo aji v tychto dvůch případech. Buď moseli byt ty tetky sudičky baby velice lakomé a lebo v tem měl taky pazúry nejaký ten čertisko. A nýspěš to mohl byt ten, co prý ty tema našema horama přenášel kdysi ten Buchlov – kameň. Šak je ešče pod kopcem Barborků v kameni vytištěný jeho zadek, jak prý tak s ním odpočíval a aji jeho pazúr, jak se s ním stávají opíral. Říká se tam do včilíšího dňa „U čertovýho sedla“. Víte, co to mosela byt za těrcha, takové kamenisko, dyž ho ani čert nemohl unést a ostál s ním trčet mezi Salašem a Hutama. Šak proto, že ho nedoněsl až tam, kde měl, od starýho Lucípera měl poručené, nesměl prý se za trest už do pekla vrátit. Od tý doby prý se blungá po tech našich horách a dělá lidom, co može na pohoršení.

No a esli šly ty tetky noční dobů nekady tú stranů, mohl velice lefko zrovna tý, co nésla v noši ty nývýznačnší dary, podvadit tým svojím grbálem nohy, aby sebů bůchly. Co tá mosela chudera enom zažit, kúlaja se z takovýho kopčůra přes kamění a přes koření, měja ešče nošu uvázanú za krkem. Dyť moseli byt enom samá

modřina a z teho všeckýho, co v tý noši nésli, mosel ostat enom drzuk. Tož, co už s tým pohlí potem dělat. Zlepšit se to už nedalo a tož co měli, to tým děckám do kolíbek dali. A esli to tenkrát aji Pámbu s tema děckama myslél dobře, ten čertisko to mohl všecno pokazit. Nejak se to stat moselo, že dostali jak z majetnosti, tak z múdros-ti a aji z tý pěknoty enom velice malé kúščky. Ono už to tak na světě bývá, že negdo nestahňa ruku, dostane všecno a je proto fšady ve vážnosti a ešče se mu často přidává. Zato ten, kdo dostál málo, už má obyčejně všecno potentované, proto že mu nejaký ten pekelník furt do všeckýho strká pazúry a připraví ho často ešče aji o to málo, co má. Jak temu našemu chlapcovi Josefovi ukradl aji to poctivé ménó. Z Josefa udělal Jozafáta a už se na něho do smrti žádný jináč nedoptal. Ale my mu tak říkat nebudem, protože nechceme byt jako takový pekelníci, keří si na huby nasazují všeli-jaké barvy, s keráma třeba andělsky hledijů, ale dábelsky smýšlajů. Že ten náš Josef nevyrůstál v nejakém blahobytě, si už každý domyslí. Ono se tenkrát říkávalo, že chudoba cti neztratila, ale veliký vážnosti taky nikdá neměla, ono všecno moc škodí.

K chalupce Jozefových rodičů patřila zahrádka jak dlaň a o málo větší kúsek kopcovitýho polička, keré dávalo úrody po skrovnu. Těžko bylo matce, kerá ztratila brzo manžela, živit sebe a dvě děti. Moseli brzo pomáhat, jak se stalo. Matka padělovala hlavně přes leto věčinú u sedláků, odkád nekdy krajíc chleba nebo nejakú tú buchtu doněsla a Josef s mlačí Mařenkú obnášali kozu trávú a kamna rožčím z nedalekých hór. Ve žňa sbírali ešče aji po poli klásky pro nejakú tú slípečku. Přes leto to ešče ušlo, bylo po poli aji hojnosť všelijakýho ovoca, kerýho si mohli nasbírat. Koza dójila tak, že si mohli negdy aji zazpívat:

Něni věčť potěšení, jak kozenka v chlivě.

Ráno si ju podějme, večťr mlíko sníme.

Ale kde by čekali do večera, jak maměnka dójili, už čekali s hrnečkama u chliva a vyzungli ho hned. Do školy moc Josef nechodil, protože by tam nebyl stejně nic platný, bý by tam leda děckám pro všelijakú paskudu.

V zimě stejné nebývalo peněz na nejaké tep-lší hábky a obutí a doma už v čem se pominúl, v tem. Aji v nejakých starých škarbáloch, lebo

v pantoflách. Ono tenkrát, kde bylo tech děcek víc a měl nekery školák boty na správě, pustil se nejednú, dyž to nebylo moc daleko po snihu, bosky do školy. Ale jak se rozběhl od baráka, nezastavil se až u školních dveří. Chodívalo se tenkrát bosky od jara až do zámru, tak že byly děcka otrlé, jak cigánata.

Anežka Hutková na fotografii z roku 1989

Tak ten náš Josef pomály taky vyrůstál v tý chudobě obzvláště v zimě, kdy nebylo výdělku, sedávala za stolem bída, že byl nekdy aji ten grumbír vzácný. Až jednú se na něho přeca usmí-lo ščestí v podobě novýho pana farářa, kerý, dyž poznal trochu život tech oveček a měl při fáře aji trochu hospodářství, vzal si Josefa k sobě na nejaké drobné domácí práce. A to už mu bylo hej. Hlavně, že se pořádně najedl a nejaký ten grejčár ešče dostál. Šak on se taky cítil tú svojú novú služební hodnostú velice povznešený a každému se radostně chválil, že je, jak to vídál a slýchál, z blízkyho zámku, zas na fáře pánem lokajem s tvrdým písmenem „I“. On totiž, kde druzí ho vyslovovali měkko, u něho to znělo tvrdo a nebo naopak. A jak měl pomalý chod, tak aji řeč a všec-ky dlůhé slabiky ešče tuplované natahovál.

Bříza na dvoře

Květa Doležalová

Mám dukáty zlaté pod okny.
Je jich plnička zem.
Jsem bohatá, tak bohatá.
Prosím, kdo chce, tak si z nich vem.

Srdce se radostí tetelí,
že nemusím na burze hrát,
nemusím své malé korunky
s lítostí velkou počítat.

Plnými hrstmi rozdávat mohu
všem chudým a bídným světa.
Jsem bohatá, tak bohatá.
Stačí mi tato věta.

(Další verše paní Doležalové najdete v její básnické sbírce Verše od zámecké brány, která je k dostání v buchlovickém informačním centru a u samé autorky.)

duchovní zamyšlení

Milovaní,
možná je to až odvážné, ale myslím na vás na všechny. Na vás, se kterými jsem v nějakém kontaktu, ale i na vás ostatní, které potkávám a třeba se jen pozdravíme. Vy všichni máte místo v mém srdci. Moc na vás myslím a jsem vám vděčný za všechno dobré, oč se snažíte a co dobrého děláte.
To, co nám často zůstává jako jediné a co je zároveň velkým darem, je vzájemná modlitba. Ona je základem našeho růstu, zdrojem síly i odvahy k nesení všeho, co se nám mnohdy zdá, že je to nad naše síly. Je dobře, že můžeme takto vzájemně „nést břemena jeden druhého“. Že se nám to někdy nedaří? Ze života svatého Františka Saleského se vypráví pravdivý příběh:
Jednou jel na koni do jakési vesnice. Potkal tam sedláka. Sedlák řekl: Pozdrav Pánbůh, pane biskupe. Musím vám něco říct. Víte, že se umím modlit, aniž bych myslel na něco jiného?“ „To je znamenité,“ odpověděl František. „Ještě nikdy jsem se nesetkal s nikým, kdo by to dokázal. Proto bych tě rád odměnil. Poslyš! Jestli se pomodlíš celá Otčenáš, aniž bys myslel na něco jiného, daruji ti svého krásného koně.“ Sedlák se zaradoval a hned se začal modlit: Otče náš, jenž jsi ... Buď vůle tvá ... Dostanu i sedlo, nebo jen koně?“ zeptal se najednou mezi tím. Tu se musel biskup zasmát: „Bohužel,“ řekl, „ani koně, ani sedlo.“ Možná, že ani naše modlitba naní vřdycky dokonalá. Ale dokonalé věci dokáže jen Bůh. Na nás je, abychom neztráceli odvalu. Bůh je velkorysý a jistě přijímá i naši modlitbu tak, jak jsme schopni ji prožít. Z celého srdce vám k tomuto každodennímu úsilí žehnám.

P. Vojtěch Glogar

(Život farnosti, č. 18, ročník XV, 26. září 2004, vydává Římskokatolická farnost Zlín)

Malířem zimy mistr mráz

Kdo kreslí, ty ledové obrazy
tajemný les pradávných přesliček,
mrazivé krystalky námrazy,
to jenom teplo slunce zarazí,
strom prvních krásných kočiček.

Záhadné studené krajky kouzelné
dokáže zkušený umělec mráz
vykreslit mistrně sasanky nádherné,
příchodem vlažného jara již cizí
pohledem však mizí, ale nezamrzí na obraz.

Čím se nechá malíř tolik inspirovat,
obrazce jemně lehce zakroucených kapradin,
tažní ptáci odletěli, je čas zimovat.
Zas se vrací jaro vše uchopí okouzlovat
zima předává vládu, jak magický Aladin.

To přece není samo sebou namalovat,
tak dokonale bere svůj neviditelný štětec
malíř zimy, ta lásku neodolá pomilovat,
nepřestane o královnu ledu vůbec usilovat.
Však obraz slunce neovládá umělec a její milenec.
Básník Jožka Durník

OTVÍRÁNÍ SKLÉNEK Folklorní agentura Buchlov

O alkoholických opicách, kurýrování od nich a vůbec i pití a nepití

Alkoholické opice sú malé aj veľké. Já sem mēu to štěstí za svůj dosavadní život, že sem snad najvšestí okusu ty střední. A dycky, převážně můj mozek, při těchto stavech nevypínau. Nejkrásnější opice bývají v letních měsících, když vám při probuzení v přírodě zacvrdlikají nad golozňů ftáci alebo v dálece čujete ešče doznívat hudecké tóny nesúci sa muziky (i když to někde není skutečná pravda a je to púhá fikca).

Avšak zarytý do mňa nepříjemný „opicu“, dyž sem po jednej z fašankových krojovaných obchůzek nemohēu trefit k domovu. Moc ně to stěžovau aj ledovicový povrch silnice, chodníku a navíc sem rázem zabřčkovau k zemi takovým způsobem, že ňa mosēu na mojej tělesnej schránce napravovat po strastiplné cestě až kyjovský felčár v nemocnici. Prý sem u toho také mophēu zatuhnūt mrázem. Možu potvrdit, že opiček sa hodně urodio právé s folklórem, kerý je velkým pomahačom těchto povznesených nálad. Podle většiny udržovatelů lidových tradic (a nejen nich), sa prý tato činnost nedá bez alkoholu ani provozovat. Občas sem také chtěu pitím zapomenūt ma starosti, bolesti ...

S domácím léčením (v alkoholické léčebně sem doposud nebýu a nikdy nebudu!) poalkoholických stavů sem sa příliš nezaobírau. Vím však, že pretěžko sa vylézá z postele do nějaké práce. Po pijatice sa u m ojej osoby osvědčilo propláchnūt ráno zmorený žaludek jedním pēníkem. Vjacěj ne, protože sa opica može rychle navrátit. Když ešče sūžily moje atletické nohy a v kolenách byly všecy menisky, rád sem sa dau do tepláků. Plašiu se pobíháním v přírodě zvíratka a někdy aj spoluobčany po dědině, prý jak trēnuju a su poctivý sportovec! A já zatím vyběhávau opicu. V poslední době běh nahrazuju byciklováním.

Takěj to pomáhalo k vystrízlivěňú, ale s tím, že pokud vyrazíte na silnicu, mosíte sa sústredit na mijející automobilisty, pokus sa nechcete stat prírustkem pro pohrební službu.

Čím dál člověk stárne, zamýšlá sa nad tím, pro vůbec pije?

Před púl rokem sem dokonca došēu v tejto myšlence hodně daleko, zatratiu sem osvědčená pijácká porekadla nebožtíka, slavného velického primáša Jarka Miškeríka, že alkohol utužuje rodinu a gdo nepije, není zdravý. Dau sem sa na cestu abstinenta. Hodně k tomu pomohlo aj moje megové dárcovství krve, kde ně po jednom z odběrů vypátrali doctore, že ně tvrdnú játra (byuo to po loňských Hornáckých slavnostách). Tož, proto teda dávám tímto prednosť mojemu zdravju. Je mi dobře, usínám s čistú myšlenkú, jak sa říká, mám dušu v pérú, rodina ňa kvituje a aj kamarádom sa s tím nepitím lúbím. Nekeřým, co furt pijú, sa zasěj nelúbím a kvùli nim sa vyhýbám hosdpodám, jak čert křížu. Tudíž už nemám čas ani premýšlet, jak sa budu kurýrovat na druhý deň po téj opici.

Mosím sa však priznat, že úplný ramadám od alkoholu preca jen nedržím. Občas si dám ve společnosti přátel štamprliku dobrěj slivovičky, režnej či pohárek vínka obojetných barev. Ovšem už s vědomím visícího Damoklova meča nad zdravím s případnú opětovnú léčebnú kúrú mých jater, keré sa už jedenkrát dostaly cti k vyšetření na nepříliš známém oddělení civilizačních chorob nemocnice u svatěj Anny v Brně. Na druhéj straně takéj s vědomím, že malé množství, jak říkali naši predci, može zdravju aj utužit.

Tož, na zdraví!

Tonda Vrba

(V průběhu besedy u cimbálu a při křtu knížky Cestopisy, místopisy, povahopisy v buchlovickém zámku už Antonín opravdu nepil, ale jak viděl, jak stéká dobrá horňácká slivovička jen tak, (zbůhdar-ma) k zemi, zachoval se při tomto aktu k darům přírody víc jak gentemansky. (jj)

Z vánočních a novoročních přání

Vybral jsem pár, které se mně zdály být netradiční, mimo jiné také inspirativní. Přišly sic na mou adresu, ale nechť jsou i přáními Vám všem, naši milí čtenáři! **Miloslav Hrdý**

Veselé Vánoce,
Noltaig Shona dhuit (irsky),
Shnorhavor Sourp Dzunout (arménsky),
Krismas Njema Na Heri Za Mwaka Mpya (tan-zánsky)
přeje
Milan Janovský

Naše cesta životem bývá často klikatá, a proto
přeji Vám i lidem kolem Vás šťastné putování
rokem 2005 (bez kliček).

*Vánoce –
na zemi snít
a kolem jasný trýpyt.
Na ústech smích
a v duši zvláštní klid.
Zastavit se na chvíli
a užasnout nad tím,
kdo stvořil tento svět.
Krásné a spokojené Vánoce,
jen to dobré v roce 2005
Luční*

Vinšuju Vám, milí páni,
štěstí, zdraví, požehnání,
vinšuju Vám v tomto domě,
co na světě šecko dobré
Vám i blízkým přeji
Jagošovi
P.s.: Pámbu nás má rád.
Letošní Vánoce budou
u nás obzvláště radostné.
Elenku a Adama Pámbu stvoriu ...
Už je nás pět a všecí zdraví!

*Za okny
romantiku,
uvnitř radost, pokoj*

*a naději
pro dny vánoční
i následující
přeji Valerovi*

Vánoce 2004

Padá sníh do záhybů cest,
padá si, padá přímo z hvězd,
zableskne z výšky nad námi
chladnými jiskrami.
Snáší se k domům, stromům, stráním
a nese i naše nejkrásnější přání.
Požehnané Vánoce,
plné radosti, lásky a pokoje
též vše dobré v novém roce 2005
ze srdce přeje Katka

*Vánoční svátky
co voní jako
Sauvignon, pozdní sběr 2003,
Volné pole, Hostěradice,
chutnají jako
Ryzlink rýnský, pozdní sběr 2003,
Volné pole, Hostěradice,
jiskří jako
Muller Thurgau 2003,
Frédy, Horní Dunajovice,
vzrálých vzorků jako je
Veltlínské zelené, výběr z hroznů 2000,
Weinperky, Miroslav,
harmonických tónů jako má
Tramín červený, pozdní sběr 2003,
Kamenný vrch, Tasovice
a nový rok
plný vyvážených chutí jako má
Ryzlink rýnský, pozdní sběr 2003,
Šobes, Podmolí*

*Ing. Pavel Vajčner
Znovín Znojmo, a.s.*

Vánoční 2004

O čem dnes kantor vítr zpívá
a hrají varhany hřebenů střech
hýčkajících svou sněhovou korunu?
O tom, že když se připozdívá,
mráz po skle prožene svůj dech
a v duši uhodí na nejtajnější strunu.

Mysl dospělých se vrací do pohádky,
dětské fantazii nová křídla vyraší
a do světnice vnesou třpytný jas.
To ti, co už tu nejsou vrátili se zpátky,
snad přinesli je hvězdní raráši.
Jen na chvíli. Snad dovolí to strýček čas.

Tomu malému kouzelníkovi i králi
co prstem roubuje na okně ledové kapradí
je přes všechno bohatství teprve pět.
On netuší, ale já vím, že ač je malý,
jednou se vším sám si poradí
až bránu otevře mu veliký svět.

Večer kouzelný vzpomínkou zavoní,
v kamnech probudí praskot borového dřeva
a nad stolem mihotavý plamínek nad svíci.
Odněkud řetěz na postroji zazvoní,
zas vlaštovky vidím letět do našeho chléva,
pak kostkovaný šátek a staříkovu čepici.

Něco se na řase trpytí a není to hvězda.
Jen drobná slza prozradila svědomí
a proto, nestydme se za ni.
Vždyť spolu nic se nám tak těžké nezdá,
dnes i děti věří stejně jako my,
že štěstí se dá udržet v dlani.

Pavel Petržela

P.F. 2005

*Často snívám o krajině dětství
bílé jak padlý sníh
v níž čas pomalu kráčet
do dnů vánočních*

*Dnes hledám krajinu dětských krás
v očích svých vnoučat a dětí
jimž ulpěl na řasách
hvězdný prach
který o vánocích na zem letí
a spolu s nimi
kol našich srdcí
ovíjím lásky pás
nejdražší nad jiné
Dona nobis pacem, Domine ...*

Jan Pavlík

Leden

z přídavného jména ledný (led, ledovica, lednice
= jáma na led pro rezníky a hostinské, ledaři =
sekáči ledu a jeho dodavatelé).

Pranostiky

Leden – za kamna vlezem. Lednoví druhové
– vánice a mrazové. Na Tři krále měkko máme.

Záslužná dopisovatelská činnost

S Davidem Janíkem ze Zlechova čtenáři Buchlovského zpravodaje měli možnost se seznámit jednak jako s průvodcem na hradě Buchlově, jednak také jako s autorem celé řady článků, propagujících památky Uherskohradištska a zajímavosti Slovácka. Jeho články byly uveřejněny v Buchlovském zpravodaji, ve Zpravodaji města

David Janík na Buchlově

Uherské Hradiště a v regionálním tisku. Článek Davida Janíka s názvem Uherskohradištsko- historie a současnost zaujal nejen čtenáře týdeníku Dobrý den s kurýrem, ale také naše krajany v Austrálii i v Kanadě. S velice kladným ohlasem se uvedený text setkal i na velvyslanectví ČR v USA a na velvyslanectví ČR v Jihoafrické republice.

Článek Davida Janíka s názvem Vinobraní pod Buchlovem zaujal naše krajany v Chicagu u příležitosti oslav Moravského dne. S historií hradu Buchlova David seznámil naše krajany v Texasu, a to prostřednictvím krajanského měsíčníku Hospodář. S historií zámku v Buchlovicích seznámil čtenáře krajanského měsíčníku Strípky – Čriepky na Novém Zélandě i čtenáře krajanského periodika Hlasy národa v USA.

Jako člen PATRIOT Clubu Uh. Hradiště Janík po dobu pěti let propagoval kulturní akce konané

v Buchlovicích a dále na Uherskohradištsku také v Rakousku, Švýcarsku, Francii a Velké Británii, a to prostřednictvím našich zastupitelských úřadů, krajanského tisku a krajanských spolků. Spolupracoval také s Českým centrem ve Vídni a iniciativně se ujal úkolu představit zahraničním diplomatům ze 14 evropských zemí nejvýznamnější památky našeho regionu. Provedl zahraniční hosty samozřejmě také hradem Buchlovem a zámkem v Buchlovicích. Akce konaná z iniciativy PATRIOT Clubu Uh. Hradiště měla úspěch, o čemž Buchlovský zpravodaj podrobně informoval své čtenáře.

David Janík uveřejňoval své články v zahraničí nejen v krajanském tisku, ale dokonce i přímo v materiálech našich zastupitelských úřadů. Článkem Zapomenutá schůzka (jedná se o diplomatickou schůzku konanou na zámku v Buchlovicích v roce 1908) David Janík zaujal naše diplomaty nejen ze zahraničí, ale vzbudil také pozornost pracovníků Ministerstva zahraničí ČR v Praze natolik, že ministerstvo se rozhodlo uspořádat setkání ministrů zahraničních věcí ze šesti zemí, v rámci Regionálního partnerství v roce 2003 právě na zámku v Buchlovicích.

Článkem Černý posel lásky Janík pobavil naše krajany po celém světě. Legendární příběh o psu jménem Cerberus z hradu Buchlova zaujal také choť prezidenta ČR. Livie Klausová projevila se svým manželem zájem navštívit pamětihodnosti obce a seznámit se s kulturním životem v Buchlovicích na místě samém.

Články v krajanském tisku v zahraničí David Janík uveřejňoval bez uplatňování nároku na honorář a záslužnou propagačně-publicistickou činnost vykonával ve volném čase. Autor dosáhl úspěchů nejen v dopisovatelské činnosti, ale současně také v jednooborovém studiu psychologie na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V červenci 2004 ukončil vysokoškolské studium s vynikajícím prospěchem a promoval s červeným diplomem.

Kraj pod Buchlovem má David Janík velice rád. I když v současnosti pracuje v Praze, stále se živě zajímá o všechny aktivity Buchlovic a zůstává věrným čtenářem Buchlovského zpravodaje. - AK -

K letošnímu výročí Buchlovic

Vážení čtenáři, spoluobčané. Celý letošní rok se budete na první stránce obálky Buchlovského zpravodaje setkávat s výřezem z povyšovací listiny naší obce, z roku 1805. Ano, 20. května letošního roku tomu bude již 200 let, co císař František povýšil Buchlovce na městečko, chcete-li městys. Buchlovce tímto mimo jiné obdržely právo na pořádání čtyř výročních trhů – v úterý po Obrácení sv. Pavla, v úterý po Cyrilu a Metoději, v úterý po Božím Těle a v úterý před Šimonem a Judou. Zároveň jim bylo dáno právo i na pořádání stejného počtu dobytčích trhů, které se pokaždé uskutečňovaly v pondělí před uvedenými výročními trhy. Pozice městečka udělením těchto práv ve své době nebývala vzrostla a posílila jeho postavení v regionu nejen coby samotného sídla v té době hospodářsky silného Berchtoldova panství.

K tomuto významnému výročí Buchlovic chystá obec důstojnou oslavu a zároveň připravuje kolektiv autorů kolem Buchlovského zpravodaje i zajímavou publikaci. - bž -

společenská kronika

říjen 2004

Narození:

Ester Frantová

Úmrtí:

V měsíci říjnu jsme se naposledy rozloučili s naší spoluobčankou paní Zdenkou Šikovou.

Sňatky:

Na zámku v Buchlovicích bylo uzavřeno 15 svaatebních obřadů.

Přistěhováno: 2 občané

Odstěhováno: 3 občané

K 31.10.2004 bylo v Buchlovicích 2 465 obyvatel.

listopad 2004

Narození:

Viktorie Valentová

Úmrtí:

V měsíci listopadu jsme se naposledy rozloučili s našimi spoluobčany: paní Františkou Ryškovou a panem Ignácem Oharkem
V DD Buchlovce zemřeli 4 občané.

Sňatky:

Na zámku v Buchlovicích byly uzavřeny 3 svaatební obřady.

Přistěhováno: 5 občanů

Odstěhováno: 7 občanů

K 30.11.2004 bylo v Buchlovicích 2 458 obyvatel.

Motto

Martin Hruška

Jsem věčným štvancem života,
sám a přec mezi svými.
Co s tváří Dona Quijota
ještě věří v Boží mlýny.

Jen Bůh a žena provází mě
v tom čase tak zvrhlém jak v Římě.
A kříž nést lidský pomáhají,
to vrozené mi bříběm.

Života smysl snad v tom se tají,
však doufám až Spasitel zří mě.
Že cesty jak hádanka rozpletou se,
duše má a tvá spočinou v ráji.

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Obecní úřad v Buchlovicích, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně, řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. Miloslav Hrdý, výkonní redaktori Vlastimil Kořínek a Bořek Žižlavský. Náklad 350 výtisků. Cena 6,- Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tiskne HUDEC print, s. r. o., Buchlovice